

OVERRETTSSAKSFØRER
W. F. K. CHRISTIE
HAMAR

Herr politimesteren i Vestopland.

Gjøvik.

107111

Ad anmeldelse på advokat H. Sterri, Gjøvik,
redaktør Torstein Lange, Gjøvik,
journalist Kaare Lange, p.t.Oslo.

Efter å ha gjennomlest de anmeldtes uttalelser til-
later jeg mig å fremkomme med noen bemerkninger.

Advokat Sterri.

Hr. Sterri's uttalelse i rapporten er misvisende.

Sin henvendelse til hr. Østby Deglum begrunnet han
med, at jeg under diskusjonen skulde ha uttalt, at hr. Østby Deglum
hadde fortalt mig, at hr. Quisling's anker overhodet ikke var be-
handlet. Og således gjengir han det også i sin injurierende avis-
artikkel.

Dertil svarer hr. Østby Deglum, at "hvis" jeg det har
sagt, er det uriktig. Hvis. Og så stempler hr. Sterri og herrerne
Lange mig uten videre som løgner.

Men jeg har netop ikke uttalt mig så. Tvertom. Jeg
fremholdt uttrykkelig - og dokumenterte - at ankerne var behandlet,
men ikke realitetsbehandlet, ikke undersøkt om de var rigtige.
Det var det jeg derefter tok hr. Østby Deglum's uttalelse til
inntægt for, det og intet andet.

Dette fremgår helt klart av referaterne i "Vælgeren",
bilag 19, og i "Oplandene Arbeiderblad" ø bilag 21, og jeg henviser

til min korrespondanse med hr. Østby Deglum, bilag 26, 27 og 28.

Men tiltrods for dette faktum er det, at hr. Sterri på basis av sin egen mot sandheten stridende versjon og med tilknytning av hr. Østby Deglum's betingete svar "hvis", - stempler mig som løgner og det samme gjør redaktør Lange, som kjendte den av mig dokumenterte skriftveksel, bilagene 1 - 12, jfr. 14, og journalist Kaare Lange, som selv refererte møtet. Det er gjort i trykt skrift, - i dagspressen, og under forhold hvor det vakte særlig oppmerksomhet også langt utenfor distriktet.

Det er ærekränkelserne.

Og at de er fremsatt mot bedre vidende mener jeg å ha levert virkelig bevis for gjennom min anmeldelse og de med denne fremlagte bilag. Det fremgår også av hr. Sterri's egen distingsjon i rapporten, hvor han forøvrig ikke med et ord berører, hvad han har skrevet, - det som er injurien. Jeg tillater mig også å hen- vise til vedlagte erklæringer, som jeg ved siden av romertall har gitt bilagsnummer fortløpende med de tidligere bilag :

Fra kaptein og gårdbruker A. Sæhlie, Vang,	bilag	nr. 29.
" gårdbruker Hj. M. Hoel, Romedal,	" II "	30.
" kaptein og gårdbruker Th. Koller, Ringsaker	" III "	31.
" revisor Einar Syvertsen, Gjøvik,	" IV "	32.
" fhv. statsråd, major Vidkun Quisling, Oslo	" V "	33.
" disponent Olaf T. Messelt, Oslo,	" VI "	34.

Herrerne Sterri og Lange går konsekvent utenom inju-
rierne.

*Fy henviser også til hr. Kaare Lange's uttalelse i
rapporten og hvad jø, utfører derom i nærværende skrift
s. 4, avslut.*

Journalist Kaare Lange var referent på møtet. For hans vedkommende gjelder det samme som foran anført om hr. Sterri.

I rapporten uttaler hr. Lange, at spørsmålet gjaldt "behandlingsmåten" i gruppen, og at min uttalelse om Østby Deglum gjaldt, at anken "ikke var realitetsbehandlet". Hr. Lange er altså helt på det rene med hvad der er riktig.

Advokat Sterris ^{som injurians er bygget på,} versjon er en anden, ^{den} at jeg skulde uttalt, at anken overhodet ikke var behandlet. Dette vet journalist Lange altså er uriktig. Hvilket forøvrig også belyser hr. Sterris fremgangsmåte.

Og hr. Østby Deglums svar fremstiller hr. Lange i rapporten som "at han aldeles ikke hadde uttalt sig slik som o.r. sakfører Christie oplyste på "Totemøtet". Det hele er fri diktning fra hr. Christies side". Dette er ikke bare en unødig gjengivelse. Den sidste sætning er fri diktning av hr. Lange. Det øvrige er direkte stridende mot hvad der foreligger. Hr. Østby Deglum skrev: "hvis", - "hvis" hr. Sterris gjengivelse var riktig. Det var netop det den ikke var. Dette må hr. Lange som referent på møtet vite; og han erkjender det i rapporten; desuten læser han selv, at hr. Østby Deglums svar var betinget. Og dog fremsætter hr. Lange sin injurie. Ja endog tiltrods for at mit dementi attenen iforveien lå i bladets redaksjon. Og nu gjentar han og fastholder i rapporten sin erkrænkelse, ^{skjønt han i denne selv usviftende, at hr. Sterris versjon er rigtig.} Mit dementi er ikke indtatt i "Vestopland".

Redaktør Torstein Lange.

Redaktør Lange var ikke tilstede på møtet. Ikke desto

mindre fortøller han, hvorledes man fik "nærmest indtryk av at ingen virkelig behandling hadde fundet sted". "Nærmest", - og dog injurierer han i trykt skrift på basis av en påstand, han selv finder grund at ta reservasjon overfor. Men ikke det alene, han erkjender videre, at det er realitetsbehandling hr. Quisling og jeg benekter har fundet sted, en påstand ingen endnu har vovet å benekte rigtigheten av, selv ikke hr. Ørud trods den sterkeste provokasjon. *Også redaktør Lange manifesterer altså selv, at den version han legger sin beretning på er uriktig, og at han vet det.*

Jeg tillater mig å citere av referatet i "Vælgeren"

13. okt. 1933 - bilag 19, sidste side, næstsidste og sidste spalte:

"C h r i s t i o (til Ørud): Er ankerne realitetsbehandlet ?

"Ø r u d : Jeg vet ikke hvad som er realitet eller ikke (stormende latter)"

"Quisling : (henvendt til Ørud) Jeg vil også gjerne ha Deres svar på om mine uttalelser i stortingsgruppen cnstemmig er vedtatt å være usanne ? Svar ja eller nei.

"Ø r u d : I protokollen er det brukt uttrykket

"Q u i s l i n g avbryter: Ja eller nei !

"Både Quisling og Christie trenger her meget sterkt inn på Ørud og provoserer ham til å svare ja eller nei. Salen smakker av spenning - vil Ørud svare ?

"Q u i s l i n g går hen foran Ørud og sier: - Deres svar vil være av avgjørende betydning for Deres egen stilling, hr. Ørud, svar -

"Ø r u d svarer ikke.

"Q u i s l i n g: Så konstaterer jeg at De har sagt at bondepartiets stortingsgruppe har erklært at mine anker er urigtige.

"Ø r u d : Nei, det har jeg ikke sagt, jeg sier "tatt avstand fra anken".

"C h r i s t i o : Ja, men så svar da ja eller nei.

"Ø r u d nøler, og fra salen høres et flerstemmig rop: Svar,
 " svar. Ørud valgte ikke å svare, og C h r i s t i e
 " uttaler: Så konstaterer jeg her at De ikke er noen
 " mand, hr. Ørud. (Demonstrativt bifall fra h e l e
 " forsamlingen)."

Dette står tilsvarende referert i "Opland Arbeiderblad"

13. okt. 1933, bilag 20, a, 4, spalte 3 og 4, under overskrift

"Ørud sættes tilveggs".

"C h r i s t i e : Når Rognerud og Storvi sier at anken er
 " realitetsbehandlet, så er det da ganske
 " merkelig at Ørud som medlem av gruppen ikke
 " kan svare direkte på mit spørsmål. Jeg spør
 " Dem påny, Ørud

" Ørud svarer ikke. Publikum skriker til ham: Svar hvis du kan!

"Ø r u d : Ankeskrivelsen blev referert i stortingsgruppen av
 " Hundsøid selv, og jeg skal tilstå at vi tvilte på
 " hvem som hadde en skrue løs.

" C h r i s t i e : Jeg spør om ankerne er realitetsbehandlet
 " eller ikke.

"Ø r u d : Jeg vet ikke hvad som er realitet eller ikke.
 (Stormende hånletter og piping.)

"C h r i s t i e : Så slår jeg fast at ankerne ikke er rea-
 " litetsbehandlet. Jeg har nu spurt Ørud
 " dusinvis av ganger, uten at han har kunnet
 " gi svar.

.....
 "Q u i s l i n g :
 " Før jeg slutter ordskiftet vil jeg imidlertid
 " også spørre Ørud om stortingsgruppen har sagt
 " at mine beskyldninger er uriktige.

"Ø r u d svarer først ikke, men sier så nølende at gruppen
 " kan vel ikke ha tatt avstand fra noe som er riktig.

"C h r i s t i e : Dermed har De Ørud sagt, at beskyldningerne
 (skal være uriktige.
 Quisling).

"Ø r u d : Nei, jeg har bare henholdt mig til skrivelserne.
 (Lattersalver).

"Q u i s l i n g: Det kan bli avgjørende for Deres stilling også dette Ørud. Svar ja eller nei.

"Ørud har intet mer å si. Han står fullstendig opprødd. (Folk "piper, tramper og roper til ham. En lite misundelsesverdig "stilling for en stortingsmand i sin egen bygd)."

Jeg har nevnt dette i anmeldelsen s. 15 - 16.

Disse referater belyser hvort redaktør Langes uttalelser i saken er ganske misvisende, likesom hele hans vigende holdning tyder på dårlig samvittighet.

Det ~~in~~jurierne er bygget på 47 hr. Sterris forvrængning av mine uttalelser, og de går ut på at jeg skulde være en åpenlys løgner. "Et stempel vi ikke misunder noen av dem" tilføier redaktør Lange om hr. Quisling og mig. Men det kommer redaktør Lange ^{i sin rapport} i det hele tatt ikke ind på.

Det er ikke hr. Quisling, som har referert hr. Østby Deglums uttalelse, men jeg; det var til mig den fremkom. Men jeg refererte den til hr. Quisling like efter.

Hvad der er passert er av meget alvorlig art. Hr. Lange kalder det "spetakel". Så letvindt kan nok ikke jeg ta hans ærekrænkelse.

Mit dementi har hr. Lange ikke tat ind i sin avis. Jeg henviser herom til anmeldelsen s. 17 - 18.

Også redaktør Langes uttalelser foranlediger mig til å be stortingsmand Trødal indkaldt som vidne.

Efter hr. Sterris og redaktør Langes uttalelser skulde man tro, at nærværende anmeldelse var en politisk affære eller gjaldt et politisk spørgsmål. Og jeg forstår meget godt deres grund

til å forsøke å få det dithen. Men det er helt uriktig. Det anmeldelsen gjelder er ærekrænkelser in optima forma og det i forbindelse med forvrængning av det sande forhold. Beskyldningerne er utilbyllet at jeg skulde være en åpenlys løgner, og det er gjort i trykt skrift og mot bedre vidende.

Når jeg har måttet trekke op den politiske bakgrund for affæren, er det utolukkende for derigjennem å belyse hvordan en slik distinksjon, som den de anmeldte benytter, er en utilbørlighet og har en betydning langt utover det vanlige. Men jeg kan ikke indse at denne bakgrund kan ændre ærekrænkelsernes art eller skulde svække mit rimelige krav på lovlige beskyttelse.

Jeg beklager, at det er blit så omstændelig. Men da tiltalspersonalet blir avgjort efter skriftlig fremstilling, har jeg ikke turdet være mindre utførlig. Og det har for mig den største betydning at det offentlige her reiser påtalen.

I telefonen fremholdt hr. politimesteren, at man i politiske skjærrydsler pleiet å bruke kraftige ord og derfor fik ta det mindre nøie. Slik kan jeg beklageligvis ikke ta disse injurier, som har skadet mig meget. Og jeg tillater mig å henvise til, hvad jeg herom har anført i anmeldelsen s. 22 - 23.

Jeg må så indtrængende jeg kan be den ærede påtalemyndighet å reise tiltale i denne sak.

Arbedigst